

מגילות אסודר וגין עוזן

א. בראשית פרק ג', פסוק כ"ב

"ויאמר ה' אלוקים הן האדים היה סוד מכם לדעת טוב ורע והוא עתה פְּנִישָׁה זיה
וליה גם מען החיים ואכל וחי לעלם".

ב. בראשית פרק ב' פסוק י"ג

"ומען הדעת טוב ורע לא ואכל מכם כי ביום אכלך מכם מות תמות".

ג. מהר"ל, גור אריה בראשית ג'

זה לא היה לו השגה (אלא) רק בדברים שהם טביכם, כמו השגת המבוֹא יתברך
והשגת המוציאות... ולא ידע בדברים שהם רעים..."

ד. שער אורה, שער ה

"נא"כ התבונק כי השם יתברך לא הבהיר אדם הראשון שלא יאכל מען החיים
ולא מבעט מכם,ומי ייק ויאכל, אבל מנע שלא יאכל מען הדעת. אבל לאחר
שהחטא אדם הראשון... לא נתנו להתקרב לען החיים".

ה. גמרא, חולין, קל"ט, ע"ב

"קמן מן התורה מפני?" "המק העז".

ו. במדבר רבא, בהעלותך, י"ד, י"ב

"א"ר פנחס: שני אויבים שלא נארח עד שהשלים עליהם שבעים פסוקים, הנחיש
והמן הרשות. הנחש-مبرאשית עד אחר אתה מכל הבהמה שבעים פסוקים.
הט-שאför הדברים האלה גדול המלך וגוי עד יתלה את המן שבעים פסוקים."

ז. מהר"ל, אור חדש, פרק ראיון

"כאשר המשיל בעם הוא צדיק- אז ג"כ בועלם הצדק והטוב. וככאשר הרשות
מושל בעם והוא רע, מורה גם כן כי מושל בעם הרע והגשור. ולפ"ק אמר עמו, כי
המן היה גורם כי אהשוווחש היה טסה אל הרע לגמר וככאשר אחר כן היה
מרדי אסודר מושלים, היה בעולם הטוב, עד שהוא אהשוווחש עצמו טסה אל
הטוב גם כן".

ח. רמח"ל, אוסף אגדות ותעודות, עמוד ל"ה

"המן במלחה על העז שהוא עז הדעת, שהיה חזקה להונגר עליו וככמגע תחתיו".

אלק כה מלך

וזהה לדודתו כי ימיאן ולבטל איזום למני, ועל גאנק' זהה מודה שמ מלך,
כי כבב איזום כי ימיאן נפצע ימיאן, ולאל פטעל האז גאנק' דה, אמא פטעל,
כי גאנק' נחט פטעלן ולכך האז גאנק' לאט למני, האזוי כי זאנק' האז גאנק'
יאראל" (טאנל), איז דז'ווע זען: יאנק' זהה פטעלן דלא, שאנק' האז גאנק'
יאאנק' לאט פטעל איזוד טפע גאנק' ("ו' פטעלן דה זאנק', פטעל זאנק', פטעל איזוד נ

פרי צדיק

(f71fn p223-224)

זהו שאז היה זמן אושׁי בנסת
הנזריה שעשו נגידות וסיג'ו ל תורה והוו
קוטג על ישראל שאין כינויים לשם שמיים
רק מגאות וכורמות וזה שאמר חז"ל תיבות שנות
וגור וילא אכלי מין ולא נסבי מין (מליה יג')
ואת דתי הפלך אינו נשאים הינו שאן
כהונם לפשות זו מלך מלכי המלכים
הקביה בה ר' שרודיט לחדות דתם שנות
מלך עם (טש טבאי וגם מאש' יי') וזה שעשה
ען גביה חמישים אמה לירוד שישראל
תקיפיט ביעומם ממה שיש להם ען גביה
חמשים אמה חמישים שטר' בינה. זה רצ'ה
לבטל מהם ואחר כך נהפוך הוא וקדשו
בריך הוא נטיל נקמא מיניהם ומבריך
בשכינתא צילאה. ואדרבה ישראלי זכר לעל ידי
זה וזה קובלוה לתודה שבצל פה מהאהבת
הנס (וכמו שנותר ט'). וזה שאמרו המן מן
התורה מני שהוא היה גם כן סיבה לשודש
התפשטות תורה שבצל פה והתרפשטה אז
הזרב חכמה לתקן הזרב כבש ועל זה רמז
המן הען דען שעשה המן גביה חמישים
אמה היה גנד חמישים שטר' בינה שבנות
שבצל פה שהוא מיטירא דען הדעת כבל

וְאַחֲרֵךְ שָׁאַלְוּ בְּהַמִּן וּבְנֵן מִזְבֵּחַ וְאַסְתָּר מִן
הַתוֹּרוֹה מִןְזַן וְהַיִצְרָא שֶׁהָיָה גַּם שָׂוְרָשׁ
שָׂאוֹ הַתְּזִיל הַתְּפִשְׁתָּה תְּזוּהָ שְׁבָעֵל פָּה.
וְאַמְדֵד הַמִּן מִן הַתוֹּרוֹה מִצְנָקָה הַמִּן הַעֲצֵץ הַהִינְנָה
שְׁלֵל יְדֵי הַמִּן זָבוֹ לְאֹור תְּזוּהָ שְׁבָעֵל פָּה. וְהָהָ
נְרָמֶד בְּמַה שְׁנָאַמֵּר הַמִּן הַעֲצֵץ וְעַל פִּי מָה
שְׁמוֹבָא בּוֹהָא"ק (ח'צ' ק'כ'ז): וְשָׂאֵר מִקְטוּשָׁת שִׁשָּׁ
תְּזוּהָ פְּסִיסָּא דִעְצָן הַזְּהִימָּת הַהִינְנָה תְּזוּהָ
שְׁבָכְתָב יְשָׁרֶת פְּסִיסָּא דִעְצָן הַזְּעָם טֻוב וְרַע
דָּאַיְזָה אִיסּוֹד הַיִגְרָא טָמֵא וְטָהָרָה. וְהַגָּהָ
הַמִּן עֲשָׂה הַפְּצָץ גְּבָהָ חַמִּישִׁים אַמָּה וְרַשָּׁ
לְהַבִּין לְמִהְוֹצֶק עַצְמָה כְּלָקְלָקָה
אָמֵן אָחָד לְדַעַתּוֹ וְהִיא דִי שִׁיזְיָה גְּבָהָ פְּשָׁר
אַמָּה. וְאָמֵן זֶה שִׁיזְיָה נְרָאָה אֲדָרָבָה מִצְוָה
(שְׁזָבָן ז') לְמַעַלָּה מִפְשָׁרִים אַמָּה לֹא שְׁלָטָא
בֵּיהֶן עִינָּא אֶךְ בְּתִיקְנוּן זְוּדָה (וַיָּקָר בְּאָ) אִירָא
וְאַיְזָה עֲבִיד עַצְמָה גְּבָהָ חַמִּישִׁים אַמָּה וְקוּדָשָׁא
בְּרִיךְ הָאָהָן סְתִיל נִקְמָא מִינָּה וּמִכְבָּרָה
בְּשִׁכְנִיתָא עִילָּאָה דְּמַחְזָה לְמִצְרָא חַמִּישִׁים
מִבְּתוֹת עַצְמָן שְׁמָבָן הַזְּהִינָּה שְׁהַרְבִּישׁ שְׁבָא
זָמִן הַתְּפִשְׁתָּה תְּזוּהָ שְׁבָעֵל פָּה וְהַיִתְ
חַמִּישִׁים שָׁעָרִי בִּנְהָה דְּבִינוֹ מִבֵּן דְּבָרִי
מִזְחָבָכָה.

(9-2)2